

PRZYPYCHAĆ (1) *vb impf*

praes 3 sg przypychå. ◊ [2 *pl* przypychåcie. ◊ *praet 3 pl subst* przypychały.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zwracać ku czemuś, kierować (o okrętach): [Vela {Zagle} legunt socii: et proras ad littora torquent {przypychały} *Glosy II nr 74/32*; aduertitis {przypychaczye} aequore cursus *Glosy II nr 74/81.*]

Przen: Nakłaniać do czegoś [kogo do czego]: iż ty złe przygody ktore nam czynią bliźni nález/ iemu (to ielś Szátánowi) przypifuiemy/ iáko wodzowi y temu ktory nas do tego przypycha. *KuczbKat 435.*

Formacje współrdzenne cf PCHAĆ.

DDJ